

[Merete Bjørn Hanssen.]

Nu har der jo allerede i dag været ført en livlig diskussion om, hvorvidt det så er rimeligt at bruge denne praktiske anledning til også at ændre på, hvad der hidtil har været filmcentralens opgaver. Jeg skal ikke gå længere ind i diskussionen, men føler den samme bekymring, som flere ordførere tidligere har givet udtryk for: om det er muligt at skelne mellem de undervisningsmæssige film, de oplysende film, på den ene side og de kunstnerisk værdifulde og kulturelle film på den anden side. Men vi kan jo grave os dybere ind i problemstillingen i udvalget.

Ministeren har under behandlingen af det foregående punkt på dagsordenen sagt, at der ikke ville blive problemer med distributionen af de kunstneriske og kulturelle film; jeg ser med megen fortrøstning på, at man kan blive beroliget på det område, men det kan vi jo også tale nærmere om i udvalget.

Men det er i forbindelse med dette lovforslag, ministeren peger på den betydning, som den fremtidige kassetteudvikling vil få. Før jul har ministeren været så venlig i folketingets spørgetid at love mig at lade kassetteudviklingens perspektiver undersøge, fordi vi jo her står med en teknisk udvikling, som berører både vor radio- og vor filmlovgivning, og hvis virkninger først og fremmest må ventes at indfinde sig på det undervisningsmæssige område.

Jeg vil derfor gerne spørge ministeren, om der i dag kan oplyses noget om, hvordan det går med dette undersøgelsesarbejde. Er det sådan, at vi kan vente et resultat af det, mens vi behandler disse filmlovforslag? Jeg tror, at ikke mindst i sammenhæng med statens filmcentral vil det være meget betydningsfuldt og overordentlig vigtigt for os, hvis vi kunne have et resultat af kassetteundersøgelsen; det kunne indgå i vores vurdering af, hvilke opgaver statens filmcentral skal løse.

Jeg vil også gerne spørge, hvilken kontakt der i denne sag er til undervisningsministeriet, for dér må man vel efterhånden samle de mange og ukoordinerede bestræbelser på det audiovisuelle område, som vi kender. Der foreligger f. eks. en betænkning om undervisningsmidler i folkeskolen, og det kunne være rart at vide, om undervisningsministeriet forbereder en udbygning af skolecentraler i overensstemmelse med denne

betænkning både på landsplan, på amtsplan og på primærkommunalt plan, for jeg kan heller ikke forestille mig andet, end at en sådan udbygning også må berøre statens filmcentrals virke på det undervisningsmæssige område. Jeg bevæger mig her langt ind i undervisningsministerens område, men det viser altså blot de vanskeligheder, vi står med i overgangsperioden.

Jeg kan anbefale, at vi får statens filmcentral udskilt fra filmloven, så det bliver lettere for os at fastlægge dens endelige fremtidige udformning.

Meta Ditzel: Fra radikal side vil jeg gerne udtrykke tilfredshed med, at kulturministeren har fundet det hensigtsmæssigt at udskille statens filmcentral fra loven om film og biografer.

Det har jo været statens filmcentrals opgave at fremskaffe og distribuere skolefilm og film, der tjener til oplysningens fremme. Den anden opgave, at skulle bidrage til udvikling af filmkulturen ved at indkøbe og distribuere kulturelt og kunstnerisk værdifulde film, har det været noget vanskeligere at opfylde, bl. a. på grund af manglende økonomiske midler. Det kan derfor nok være rimeligt at overlade den til filmfonden, men det betyder altså ikke, at statens filmcentral ikke kan forevise kunstneriske film, som tidligere talere har været inde på. Hidtil har det jo vist sig, at der godt kunne komme kunstneriske film ind imellem de film, der bliver brugt til undervisning. Nu foreslås det altså, at statens filmcentral ikke alene skal sørge for indkøb og distribuering, men også for produktion af film til undervisning og andre oplysende formål. Den del af sagen har hidtil været overladt til kortfilmrådet og til undervisningsministeriet, som de sidste år har givet tilskud til produktion af undervisningsfilm.

Der er ingen tvivl om, at det vil være en fordel, at statens filmcentral skal tage sig af både produktion og distribuering; der vil sikkert blive større mulighed for at få de mest pædagogisk egnede film. Man må håbe, at der i forbindelse med hele nyordningen nu bliver mulighed for at dække det store behov, der er for filmundervisning såvel i folkeskolen som i andre undervisningsinstitutioner. Filmens store betydning har været erkendt i en årrække; i den blå betænkning,